

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM ustawy o zmianie ustawy – o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa: POLSKA ORGANIZACJA PRZEMYSŁU I HANDLU NAFTOWEGO		
2. Adres siedziby: Rejtana 17 lok. 36 02-516 Warszawa popihn@popihn.pl		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail: j.w.		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Leszek Wiecech	
2		
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego reprezentuje największe polskie przedsiębiorstwa działające w przemyśle i handlu paliwami w całym łańcuchu, począwszy od produkcji poprzez komponowanie, logistykę, magazynowanie i sprzedaż hurtową oraz detaliczną. Przedsiębiorstwa branży paliwowej zrzeszone w POPIHN kontrolują 100% produkcji, 85% handlu hurtowego i ok. 60% handlu detalicznego paliwami, a także około 80% handlu olejami smarowymi. Projekt dotyczy bezpośrednio członków naszej organizacji i ma wpływ na prowadzoną przez nich działalność gospodarczą. I. Zgłaszamy następujące uwagi i propozycje 1. Proponowane zmiany w zakresie umieszczania nr NIP na paragonie jako elementu, który warunkuje możliwość odliczenia VAT z takiej faktury są niezgodne z przepisami unijnymi (dyrektywa 2006/112) i orzecznictwem TSUE np. z 21 października 2010 r., sygn. akt C-385/09, czy z 1 marca 2012 r., sygn. akt C-280/10. Z orzecznictwa wynika, że podatnicy powinni mieć prawo do odliczenia VAT, jeśli spełnili warunki materialne (do transakcji doszło, nie było oszustwa), a nie jeśli wywiązali się z niektórych warunków formalnych (takim byłby obowiązek podania numeru NIP na dokumencie). Uważamy, że termin wdrożenia regulacji (lipiec 2017) jest nierealny do wprowadzenia ze względu na dużą ingerencję w systemy fiskalne (koszty finansowe, ograniczone zasoby serwisantów), jak również powiązanie transakcji opartych na kartach paliwowych z ewidencją numeru NIP właściciela karty paliwowej. W naszym przekonaniu zapis ustawowy w proponowanej treści uniemożliwi realizację transakcji w ramach rozliczeń flotowych całkowicie lub przez okres dostosowania systemów ewidencyjnych (o ile w ogóle takie dostosowanie będzie możliwe). 2. Za zasadne POPIHN uznaje wykreślenie ust. 4 w art. 33a ustawy o VAT, gdyż wszystkie informacje o statusie importera wskazywane są w zgłoszeniu celnym. Równocześnie dodatkowym postulowanym rozwiązaniem jest		

wykreślenie także ust.2 w art. 33a ustawy o VAT w zakresie dostarczania Naczelnikowi Urzędu Celnego Skarbowego zaświadczeń oraz potwierdzeń w zakresie zarejestrowania podatnika VAT czynnego. Zgodnie z art. 33a ust. 3 ustawy VAT, nie składa się zaświadczeń, o których mowa w ust. 2 jeśli są aktualne i są w posiadaniu urzędu. W praktyce wymagane jest składanie co 6 miesięcy dokumentów wskazanych w treści przedmiotowego przepisu, które co do zasady powinny znajdować się w systemach KAS (za wyjątkiem zaświadczenia z ZUS). Dlatego też Spółka postuluje aby ust.2 w art. 33a także został wykreślony lub aby zmieniona została jego treść zgodnie, z którą podatnik-importer będzie zobligowany do aktualizacji tych informacji tylko w przypadku ich zmiany.

3. W ramach art. 87 ust. 1a ustawy o VAT oraz art. 72 § 3 ustawy Ordynacja Podatkowa nowelizacja wprowadza pojęcie „nieuzasadnionego wzbogacenia podatnika”, które jako pojęcie niezdefiniowane i nieostre może budzić wątpliwości interpretacyjne. Obecnie pojęcie „bezpodstawnego wzbogacenia” funkcjonuje na gruncie Kodeksu cywilnego i rozumiane jest jako uzyskanie korzyści majątkowej kosztem innej osoby, zobowiązując do zwrotu tej korzyści. Zdaniem POPIHN takie rozwiązanie może rodzić trudności interpretacyjne w szczególności mogą pojawiać trudności w zakresie dochodzenia zwrotu podatku VAT na skutek zastosowania niższej stawki podatkowej po dokonaniu sprzedaży na rzecz ostatecznych konsumentów. Pojawia się pytanie, czy wprowadzana regulacja znajdowałaby zastosowanie do takich przypadków, gdy ostateczna cena ustalona w wartości brutto nie ulegałaby zmianie tj. konsument nie otrzymywałby faktycznego zwrotu podatku. POPIHN postuluje o możliwe precyzyjne dookreślenie pojęcia nieuzasadnionego wzbogacenia podatnika.

4. Projekt w zakresie par. 16 (dodanie 3b) nakłada na biura księgowe firm wymóg sprawdzenia, czy do otrzymanej faktury był wystawiony paragon fiskalny z numerem NIP, czy też nie. Jest to niewykonalne ze względów praktycznych, gdyż oryginał paragonu jest dołączany do kopii faktury sprzedaży i pozostaje we własności wystawcy faktury. W praktyce oznacza to brak możliwości akceptacji faktury, która nie będzie wystawiona natychmiast w momencie transakcji.

5. W zakresie zmian w art. 78 ust.7a należy zauważyć że obowiązek posiadania koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą oraz obowiązek rejestracji w rejestrze Prezesa ARM może występować alternatywnie ale może także występować łącznie jako dwa równorzędne obowiązki. Przy obecnym kształcie tego zapisu rodzić to może ryzyko przyjęcia interpretacji że wystarczające jest wyłącznie spełnienie jednego z tych wymagań (wpis do rejestru ARM) aby uniknąć konieczność wypełniania warunku posiadania koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą w sytuacji gdy ta będzie wymagana razem z rejestracją w ARM. W zakresie zmian w art. 78 ust.7a prawa energetycznego POPIHN postuluje aby doprecyzować jego treść zgodnie z którym warunkiem dokonania WNT paliw ciekłych z zapłaconą akcyzą będzie posiadanie „koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą i wpisu do rejestru systemu zapasów interwencyjnych, o którym mowa w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym jeżeli są wymagane”.

Co więcej, przepisy o wewnątrzwspólnotowym nabyciu paliw ciekłych na rzecz podmiotu trzeciego mają mieć zastosowanie do paliw ciekłych w rozumieniu ustawy z 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne, nie zaś – jak obecnie - do paliw silnikowych, w zakresie których prowadzenie działalności gospodarczej wymaga posiadania koncesji. Oznacza to, że będą one stosowane zarówno do paliw ciekłych, którymi obrót wymaga posiadania koncesji, jak i tymi, w zakresie przywozu których konieczne jest jedynie posiadanie wpisu do rejestru podmiotów przywożących (zgodnie z rozróżnieniem wprowadzonym przez rozporządzenie Ministra Energii z 15 grudnia 2016 roku w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących).

Wobec tego zasadne wydaje się dostosowanie nie tylko części wspólnej przepisów, ale także ich dalszej części, tj. art. 48 ust. 9 pkt. 1, art. 59 ust. 8 pkt 1 oraz art. 78 ust. 7a pkt 1 ustawy z 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym poprzez nadanie im brzmienia: *1) posiada koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą lub jest wpisany do rejestru podmiotów przywożących, o którym mowa w art. 32a ustawy z 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne, a także wpis do rejestru systemu zapasów interwencyjnych, o którym mowa w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, jeżeli są wymagane.*

6. Art. 2 pkt 4 projektu ustawy:

Postulujemy rozszerzenie przepisu, mając na uwadze, że Prezes URE może również wydawać z urzędu i na wniosek decyzje o zmianie koncesji, jak również, że wydaje on akty administracyjne w przedmiocie wpisu/zmiany wpisu/wykreślenia z rejestru podmiotów przywożących. Zgodnie z art. 32b ustawy z 10 kwietnia 1997 roku – Prawo energetyczne przesłanką negatywną wpisu do rejestru podmiotów przywożących jest – analogicznie jak w przypadku udzielenia koncesji – negatywna historia podatkowa. Wobec tego Prezes URE winien mieć dostęp do akt postępowania podatkowych również w tych przypadkach.

7. Art. 3 projektu ustawy:

Na zasadzie analogii postulujemy wprowadzenie wyłącznie z masy upadłości również zabezpieczenia koncesyjnego złożonego w formie, o której mowa w art. 38a ust. 3 pkt 6 ustawy z 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (pisemne, nieodwołalne upoważnienie naczelnika urzędu skarbowego, potwierdzonego przez bank lub spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową, do wyłącznego dysponowania środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku lokaty terminowej). Także to zabezpieczenie służy bowiem zabezpieczeniu należności publicznoprawnych, w tym opłat koncesyjnych, kar pieniężnych, zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od towarów i usług, podatku akcyzowego oraz opłaty paliwowej i opłaty zapasowej.

8. Wątpliwości budzą projektowane regulacje akcyzowe art. 48 ust. 9, art. 59 ust. 8 oraz art. 78 ust. 7a. Zakładamy, że pozbawienie przedsiębiorców możliwości nabycia wewnątrzwspólnotowego olejów smarowych za pośrednictwem usługowych składów podatkowych nie było intencją projektodawcy. Proponujemy doprecyzowanie zapisu i wyjaśnienie intencji projektodawcy.

9. Jednocześnie Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego pragnie ponowić propozycję wprowadzenia jednolitej stawki podatku akcyzowego na oleje o kodach CN 3403 i CN 2710. POPIHN jest świadoma faktu, iż decyzja o wprowadzeniu nowych obciążeń podatkowych wymaga przeprowadzenia głębokiej analizy oraz zebrania informacji o skali nieprawidłowości wynikających z braku opodatkowania pozytywną stawką preparatów smarowych, jednak w ocenie branży sprawa jest na tyle pilna, by spróbować ją rozwiązać w trakcie procesu legislacyjnego przedmiotowej ustawy.

Brak efektywnego opodatkowania akcyzą preparatów smarowych (CN 3403) jest obecnie wykorzystywany przez szerokie grono podmiotów z „szarej strefy” w celu omijania regulacji uszczelniających obrót paliwami ciekłymi, w tym szczególnie pakietu paliwowego. Regulacje pakietu paliwowego obejmują bowiem wyłącznie paliwa silnikowe, wymienione w załączniku nr 2 ustawy akcyzowej. W praktyce podmioty z „szarej strefy” – pomimo, że faktycznie sprzedają lub wytwarzają dodatki do paliw lub samoistne paliwa przeznaczone do celów napędowych, a więc objęte pakietem paliwowym – na potrzeby obrotu i opodatkowania celowo klasyfikują te paliwa do pozycji CN 3403 jako preparaty smarowe. Powyższe prowadzi do sytuacji, w której obrót produktami o tym kodzie CN przeznaczonymi do napędu pozostaje poza efektywnym opodatkowaniem akcyzą i opłatą paliwową, jak również kontrolą akcyzową, a ich wewnątrzwspólnotowe nabycie poza pakietem paliwowym.

Zwracamy uwagę, że podmioty z „szarej strefy” w podobny sposób omijają także opodatkowanie akcyzą olejów smarowych. W tym celu do niskiej jakości olejów dodawane są domieszki syntetyczne wyłącznie w celu sklasyfikowania wyrobu do pozycji CN 3403. Generalnie odbiorcami takich olejów są firmy zajmujące się obsługą

pojazdów, dla których liczy się niższy koszt zakupu olejów bez zapłaty akcyzy.

Skala nieprawidłowości w omawianym obszarze wynika także z istotnych problemów klasyfikacji wyrobów do odpowiedniej pozycji Nomenklatury Scalonej jako oleje smarowe mineralne (CN 2710) bądź preparaty smarowe (CN 3403).

W tym zakresie wskazujemy na dwie zupełnie odmienne - lecz obecne w realiach rynkowych - praktyki klasyfikacji takich wyrobów. W pierwszym przypadku uznano, że wyrób z uwagi na posiadanie dodatku syntetycznego w ilości powyżej 30%, w świetle brzmienia pozycji 2710 nie może być klasyfikowany jako olej smarowy mineralny, ponieważ posiada mniej niż 70% masy olejów ropy naftowej lub podobnych, tym samym należy go sklasyfikować jako preparat smarowy (CN 3403). Z drugiej natomiast strony niektóre organy podatkowe uznają, iż wyrób powinien zostać sklasyfikowany do pozycji 2710, ponieważ brzmienie uwagi 2 do pozycji 2710 wskazuje, iż cały wyrób składający się z ropy naftowej i dodatku syntetycznego stanowi tzw. olej podobny, pod warunkiem że zawiera więcej składników niearomatycznych niż aromatycznych.

Warto w tym miejscu dodać, że powyższej problematyki bezspornie nie rozstrzygają również badania laboratoryjne. Zne są bowiem przypadki znacząco odmiennych wyników badań produktu wyprodukowanego na podstawie tej samej receptury np. pod względem ilości składników aromatycznych.

Problematyczna klasyfikacja w połączeniu z brakiem efektywnego opodatkowania olejów smarowych syntetycznych w ocenie POPIHN stwarza warunki, w których podmioty działające legalnie są narażone na ryzyko nieprawidłowej klasyfikacji produkowanych wyrobów i tym samym na konsekwencje wynikające z nieprawidłowej realizacji obowiązków podatkowych. Z kolei podmioty z „szarej strefy” celowo wykorzystują obecny stan do omijania opodatkowania.

Opodatkowanie akcyzą preparatów smarowych pozwoli w ocenie POPIHN wyeliminować próby obchodzenia obowiązków podatkowych za sprawą „sztucznego” przeklasyfikowania wyrobów na gruncie Nomenklatury Scalonej, jednocześnie odciąży organy Krajowej Administracji Skarbowej od szeregu postępowań w tym zakresie i pozwoli tym organom skupić swoje działania na innych narażonych na nadużycia obszarach.

Rozumiemy, że podjęcie decyzji o zmianie opodatkowania preparatów smarowych jest uzależnione także od czynnika ekonomicznego. Wprowadzenie jednolitej stawki akcyzy na oleje smarowe syntetyczne i oleje smarowe mineralne może wiązać się z podniesieniem finalnej ceny tych pierwszych. W konsekwencji mogą istnieć obawy, iż taki wzrost ceny może uczynić oleje smarowe syntetyczne mniej konkurencyjnymi na rynku względem olejów smarowych mineralnych.

W ocenie POPIHN opodatkowanie akcyzą preparatów smarowych nie zaburzy ich konkurencji względem olejów smarowych mineralnych. W pierwszej kolejności należy zauważyć, że produkcja olejów smarowych syntetycznych jest wprawdzie droższa niż olejów mineralnych, tym niemniej wynika to z faktu, iż oleje smarowe syntetyczne są najczęściej lepszej jakości aniżeli oleje smarowe mineralne. Ich wyższa cena ma więc racjonalne uzasadnienie. Konsument dalej będzie miał możliwość wyboru oleju zgodnie z oczekiwaniami - droższego o wyższej jakości lub tańszego o niższej jakości.

POPIHN stoi na stanowisku, że efektywne opodatkowanie olejów syntetycznych nie powinno zwiększyć ich ceny do tego stopnia, by uczynić je mniej konkurencyjnymi na rynku. Obecnie średnia cena olejów smarowych syntetycznych wynosi ok. kilkudziesięciu złotych, tak więc nawet po dodaniu do niej akcyzy ich cena nie zostanie znacząco zwiększona i nie wpłynie na konkurencyjność wyrobu.

Należy jednocześnie zauważyć, że ujednolicenie zasad opodatkowania olejów smarowych powinno wyeliminować nieuczciwą konkurencję, opierającą swoją działalność na oferowaniu niskiej jakości mineralnych olejów smarowych z domieszkami syntetycznymi. Wyeliminowanie z rynku takich podmiotów powinno zwiększyć konkurencyjność produktów oferowanych przez działające legalnie przedsiębiorstwa oraz ograniczyć wzrost cen preparatów smarowych.

Biorąc powyższe pod uwagę stan, w którym jeden z zbliżonych pod względem użytkowym wyrobów jest opodatkowany akcyzą a drugi nie, już w obecnym momencie zaburza konkurencję oraz utrudnia skuteczną kontrolę obrotu tymi wyrobami - w efekcie sprzyja powstawaniu nadużyć. W konsekwencji podmioty zrzeszone w POPIHN uważają opodatkowanie preparatów smarowych stawką akcyzy analogiczną jak oleje smarowe mineralne za

zasadne.

Pragnąc uniknąć ewentualnych zarzutów odnośnie do podnoszenia podatków pragniemy zasugerować, by nowy, jednolity poziom podatku akcyzowego dla olejów mineralnych i syntetycznych był nieco niższy od aktualnej stawki 1180 PLN/1000 litrów. Nowa wartość jednolitego podatku powinna zostać wyliczona jako średnia ważona z obciążenia podatkiem obu kodów CN 2710 i CN 3403 tak, by sumaryczna wartość akcyzy w branży olejowej pozostała na zbliżonym, co obecnie poziomie. Poprawi to również odbiór decyzji przez konsumentów, dokonujących zakupu olejów, a także zmniejszy atrakcyjność zakupów internetowych, dokonywanych w drodze wysyłki olejów z zagranicy do Polski z pominięciem płatności podatku akcyzowego. Ze strony Organizacji deklarujemy współpracę w pracach nad określeniem wielkości rynku obu grup olejowych, a także wariantów możliwych rozwiązań.

W ten sposób proponowane przez nas rozwiązanie sprzyjać będzie eliminacji zakłóceń i naruszeń prawa zarówno na rynku paliw ciekłych, jak też olejów smarowych.

II. Ponadto proponujemy następujące zmiany do ustawy Prawo energetyczne:

1) Art. 5 ustawy otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220 z późn. zm.5)) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w pkt 3b w lit. n na końcu dodaje się przecinek i dodaje się lit. o w brzmieniu:
„o) inne produkty;”,
- b) w pkt 3b część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– określone w załączniku A rozdziały 3.4 i 3.5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008 r., str. 1, z późn. zm.), niezależnie od ich przeznaczenia, których szczegółowy wykaz ustanawiają przepisy wydane na podstawie art. 32 ust. 6;”.

2) w art. 32 po ust.7 dodaje się ust.8-11 w brzmieniu:

„8. W przypadku zmiany rozporządzenia, o którym mowa w ust. 6, skutkującego obowiązkiem uzyskania lub zmiany koncesji, o których mowa w art. 32 ust.1 pkt 1-4, w zakresie w jakim dotyczą paliw ciekłych, podmioty wykonujące działalność polegającą na wytwarzaniu paliw ciekłych, magazynowaniu lub przeładunku paliw ciekłych, przesyłaniu lub dystrybucji paliw ciekłych, obrocie paliwami ciekłymi, w tym obrocie nimi z zagranicą, składają wniosek o uzyskanie lub zmianę koncesji terminie 30 dni od dnia wejścia w życie zmiany tego rozporządzenia.

9. W przypadku zmiany rozporządzenia, o którym mowa w ust. 6, skutkującego obowiązkiem wpisu lub zmiany wpisu do rejestru podmiotów przywożących, o którym mowa w art.32a, podmioty wykonujące działalność polegającą na przywozie paliw ciekłych składają wniosek o wpis lub zmianę wpisu do rejestru podmiotów przywożących, o którym mowa w art.32a, terminie 14 dni od dnia wejścia w życie zmiany tego rozporządzenia.

10. Do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosków, o których mowa ust.7 i 8, podmioty mogą prowadzić działalność na zasadach dotychczasowych.

11. W przypadku nie złożenia w terminie, o którym mowa w ust.7 i 8, lub nieuzupełnienia w terminie wyznaczonym przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, wniosku o uzyskanie lub zmianę koncesji, o których mowa w art 32 ust.1 pkt 1-4 w zakresie w jakim dotyczą paliw ciekłych lub wniosku o wpis lub zmianę wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 32a, prowadzenie po tym terminie działalności polegającej na wytwarzaniu, magazynowaniu lub przeładunku, przesyłaniu lub dystrybucji oraz obrocie paliwami ciekłymi, w tym obrocie tymi paliwami ciekłymi z zagranicą, lub na przywozie paliw ciekłych, stanowi prowadzenie działalności bez wymaganej koncesji albo z naruszeniem warunków udzielonej koncesji lub prowadzenie działalności bez wymaganego wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 32a lub niezgodnie z wpisem do tego rejestru.”

2) W art. 10 projektu ustawy po ust.4 dodaje się ust.5 w brzmieniu

5. W przypadku niezłożenia wniosku w terminie , o którym mowa w ust.1, o którym mowa w ust. 1, albo nieuzupełnienia go zgodnie z wezwaniem Prezesa URE, prowadzenie po terminie do złożenia albo uzupełnienia wniosku działalności polegającej na wytwarzaniu, magazynowaniu lub przeładunku paliw ciekłych , przesyłaniu lub dystrybucji paliw ciekłych, obrocie paliwami ciekłymi w tym obrocie nimi z zagranicą stanowi prowadzenie działalności bez wymaganej koncesji albo z naruszeniem warunków udzielonej koncesji.

3) w art. 11 po ust.4 dodaje się ust.5 w brzmieniu:

„5. W przypadku niezłożenia wniosku w terminie, o którym mowa w ust.1 albo nieuzupełnienia go zgodnie z wezwaniem Prezesa URE, prowadzenie po terminie do złożenia albo uzupełnienia wniosku, działalności polegającej na przywozie paliw ciekłych stanowi prowadzenie działalności bez wpisu do rejestru podmiotów przywożących, o którym mowa w art. 32a ustawy zmienianej art.5 albo niezgodnie z dokonany wpisem.”

Uzasadnienie zmian:

Część wspólna art. 3 pkt 3b ustawy z 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne odsyła do załącznika B rozdział 4 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii. Należy zaktualizować to odesłanie z uwzględnieniem, że od 30 listopada 2017 roku obowiązują nowe załączniki do w/w rozporządzenia (akt nowelizujący: rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2010 z dnia 9 listopada 2017 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii w odniesieniu do aktualizacji rocznych i miesięcznych statystyk dotyczących energii; Dz.Urz.U.E.L Nr 292, str. 3).

Postulowana zmiana w zakresie art. 32 ust. 8-11 zmierza do wyeliminowania luki prawnej jaka powstała pod wdrożeniu do krajowego porządku prawnego nowej definicji paliw ciekłych bazującej na nazwie i kodzie CN określonym we właściwym rozporządzeniu Ministra Energii. Obecna ustawa nie reguluje sytuacji dostosowania lub uzyskania koncesji lub wpisu do rejestru podmiotów przywożących w przypadku zmiany rozporządzenia Ministra Energii skutkującego objęciem koncesjonowania lub wpisem do rejestru podmiotów przywożących nowych paliw ciekłych, co oznaczałoby dla przedsiębiorców konieczność wstrzymania (długotrwałego) dotychczas prowadzonej działalności do czasu wpisu do ich rejestru oraz uzyskania koncesji. Proponowany w niniejszym stanowisku art. 32 ust.8-11 przewiduje w takim przypadku mechanizm złożenia wniosku i kontynuacji działalności na jego podstawie do czasu rozpatrzenia tych wniosków przez Prezesa URE.

W zakresie art. 10 ust. 2 i 3 oraz art. 11 ust. 2 i 3 projektu ustawy zgłaszamy ponadto następujący postulat:

Konsekwencja w postaci pozostawienia wniosku bez rozpoznania winna mieć zastosowanie w przypadku nieuzupełnienia w terminie braków, do uzupełnienia których wezwał wnioskodawcę Prezes URE. Obecny kształt projektowanych przepisów powoduje, że możliwe będzie pozostawienie bez rozpoznania wniosku, który został uzupełniony zgodnie z wezwaniem regulatora, jednak nadal nie spełnia wszystkich wymagań ustawowych (organ wskutek niedopatrzenia nie wezwał wnioskodawcy do kompleksowego uzupełnienia wniosku). Takie rozwiązanie narusza zasadę zaufania obywateli do państwa i powoduje, że podmioty prowadzące działalność gospodarczą ponoszą ryzyko niewłaściwego wykonania zadań administracji publicznej (w tym wypadku – niewskazania zgodnego z ustawą zakresu uzupełnienia wniosku). W przepisach tych zwrot „w sposób spełniający wszystkie wymagane ustawą warunki” powinien zostać zastąpiony sformułowaniem „w sposób zgodny z treścią wezwania do uzupełnienia braków” lub równoznaczny.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY			
1	Kopia wyciągu z Krajowego Rejestru Sądowego		
2			
3			
4			
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)			
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE			
Imię i nazwisko		Data	
Leszek Wiciech Prezes-Dyrektor Generalny		13.03.2018	
		Podpis Leszek Wiciech Prezes - Dyrektor Generalny	
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia			
		Leszek Wiciech Prezes - Dyrektor Generalny (podpis)	

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnić się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

Informacja: Wzór wniosku znajduje się w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz.U. Nr 181, poz. 1080)